

การศึกษาเปรียบเทียบสภาพการบริหารการจัดการศึกษาพิเศษ
ตามมาตรฐานการเรียนรู้ร่วมของโรงเรียนเรียนร่วม
โรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครปฐม เขต 2
A Comparative Study of the Study of Mainstreaming Management Special
Education According to Standards in School Under Nakohn Pathom
Primary Education Services Area Office 2

¹ทินกฤตพัชร รุ่งเมือง, ²พระปลัดประพจน์ สุภาโต
¹Tinnakrittapat Rungmuang, ²Phrapalad Prapoj Supabhato

¹สถาบันการจัดการปัญญาภิวัฒน์

¹Panyapiwat Institute of Management, Thailand

²สำนักงานพระพุทธศาสนาแห่งชาติ

²National office of Buddhism, Thailand.

¹Email: tinnakrittapatrun@pim.ac.th

Received June 14, 2020; Revised July 10, 2020; Accepted September 25, 2020

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์ เพื่อ 1) ศึกษาสภาพการบริหารการจัดการศึกษาพิเศษตามมาตรฐานการเรียนรู้ร่วมของโรงเรียนเรียนร่วม โรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครปฐม เขต 2 2) เพื่อเปรียบเทียบสภาพการบริหารการจัดการเรียนร่วมในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครปฐม เขต 2 จำแนกตามตำแหน่งและประสบการณ์ทำงาน กลุ่มตัวอย่าง ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ ได้แก่ ผู้บริหารสถานศึกษา ครู จากการกำหนดจำนวน 302 คน การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงพรรณนา เครื่องมือที่ใช้เก็บรวบรวมข้อมูลเป็นแบบสอบถาม (Questionnaire) สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ความถี่ ค่าร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) การวิเคราะห์ด้วยการทดสอบค่าที (t-test) และการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One-way ANOVA) และการเปรียบเทียบรายคู่โดยวิธีของ LSD (Least significance difference) ผลการวิจัยพบว่า

1) สภาพการบริหารการจัดการศึกษาพิเศษตามมาตรฐานการเรียนรู้ร่วม โดยใช้โครงสร้างซีท (SEAT) ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครปฐม เขต 2 ในภาพรวมอยู่ใน

ระดับมาก ($\bar{x}=3.54$) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านนักเรียนและด้านกิจกรรมการเรียนการสอน อยู่ในระดับมาก ($\bar{x}=3.83, 3.82$) ด้านสภาพแวดล้อมและด้านเครื่องมือ อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{x} = 3.42, 3.08$)

2) ตำแหน่งและประสบการณ์ทำงาน พบว่า ผู้บริหารและครูมีตำแหน่งและประสบการณ์ทำงานนั้น มีการบริหารการจัดการศึกษาพิเศษตามมาตรฐานการเรียนรู้ร่วม แตกต่างกัน

คำสำคัญ: การจัดการศึกษาพิเศษ; มาตรฐานการเรียนรู้ร่วม; โรงเรียนเรียนร่วม

Abstract

This research aimed to study the management of special education classes by school classes. School district primary education office 2. A sample was selected from 302 cases were drawn from school administrators and teachers. The statistical analysis was frequency, percentage, mean ($\bar{x}$), standard deviation (SD). Data was analyzed using t-test, ANOVA (one-way ANOVA) and pairwise comparison by way of LSD (Least significance difference).

The findings were as follows:

1) The study of mainstreaming management special education according to standards in school under Nakohn Pathom primary education services area office 2 at a high level ($\bar{x} = 3.54$). When considering in each aspect, it was found that the student and teaching and learning activities High level ($\bar{x} = 3.83, 3.82$) in terms of environment and tools Moderate level ($\bar{x} = 3.42, 3.08$)

2) Position and work experience, it was found that the administrators and teachers had that position and work experience. There was a different educational administration according to the different standard of study.

Keywords: Special Education Management; Standard Classes

บทนำ

พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 เรื่อง สิทธิและหน้าที่ทางการศึกษาในมาตรา 10 วรรคสอง (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ, 2545) กล่าวว่า การจัดการศึกษาสำหรับบุคคลซึ่งมีความบกพร่องทางร่างกาย จิตใจ สติปัญญา อารมณ์ สังคม การสื่อสารและการเรียนรู้หรือมีร่างกายพิการหรือทุพพลภาพ หรือบุคคลซึ่งไม่

สามารถพึ่งตนเองได้ หรือไม่มีผู้ดูแลหรือด้อยโอกาส ต้องจัดให้บุคคลดังกล่าวมีสิทธิและโอกาสได้รับการศึกษาขั้นพื้นฐานเป็นพิเศษ วรรคสาม กล่าวว่าการศึกษสำหรับคนพิการในวรรคสอง ให้จัดตั้งแต่แรกเกิดหรือพบความพิการโดยไม่เสียค่าใช้จ่าย และให้บุคคลดังกล่าวมีสิทธิได้รับสิ่งอำนวยความสะดวก สื่อ บริการและความช่วยเหลืออื่นใดทางการศึกษาตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง และจากพระราชบัญญัติการจัดการศึกษาสำหรับคนพิการ พ.ศ. 2551 เรื่อง สิทธิและหน้าที่ทางการศึกษา มาตรา 5 กล่าวว่า คนพิการมีสิทธิทางการศึกษาดังนี้ (1) ได้รับการศึกษาโดยไม่เสียค่าใช้จ่ายตั้งแต่แรกเกิดหรือพบความพิการจนตลอดชีวิต พร้อมทั้งได้รับเทคโนโลยี สิ่งอำนวยความสะดวก สื่อ บริการและความช่วยเหลืออื่นใดทางการศึกษา (2) เลือกบริการทางการศึกษา สถานศึกษาระบบและรูปแบบทางการศึกษาโดยคำนึงถึงความสามารถ ความสนใจ ความถนัด และความต้องการจำเป็นพิเศษ และ (3) ได้รับการศึกษาที่มีมาตรฐานและประกันคุณภาพการศึกษา รวมทั้งการจัดหลักสูตรกระบวนการเรียนรู้การทดสอบทางการศึกษาที่เหมาะสม สอดคล้องกับความต้องการจำเป็นพิเศษของคนพิการแต่ละประเภทและบุคคล มาตรา 8 วรรค 5 กล่าว ว่าสถานศึกษาใดปฏิเสธไม่รับคนพิการเข้าศึกษา ให้ถือเป็นการเลือกปฏิบัติโดยไม่เป็นธรรมตามกฎหมาย และในมาตรา 19 กล่าวว่า กำหนดให้สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาหน้าที่ดำเนินการจัดการศึกษาโดยเฉพาะการจัดการเรียนร่วม การนิเทศ กำกับ ติดตาม เพื่อให้คนพิการได้รับการศึกษาอย่างทั่วถึงและมีคุณภาพตามที่กฎหมายกำหนด (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน, 2555) ดังที่รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2550 มาตรา 43 วรรคสามได้กำหนดไว้ว่าบุคคลย่อมมีความเสมอภาคกัน ในการรับการศึกษาขั้นพื้นฐานไม่น้อยกว่าสิบสองปีที่รัฐจัดให้ทั่วถึงและมีคุณภาพโดยไม่เก็บค่าใช้จ่ายและมาตรา 55 ได้กำหนดไว้ว่าบุคคลซึ่งพิการหรือทุพพลภาพมีสิทธิ ได้รับสิ่งอำนวยความสะดวกอันเป็นสาธารณะ และความช่วยเหลืออื่นจากรัฐ ทั้งนี้ตามที่กฎหมายบัญญัติ รัฐต้องคุ้มครองเด็กและเยาวชนต้องสงเคราะห์คนชรา ผู้ยากไร้ ผู้พิการหรือทุพพลภาพ และผู้ด้อยโอกาสให้มีคุณภาพชีวิตที่ดี และพึ่งตนเองได้ (กระทรวงศึกษาธิการ, 2550)

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน เป็นหน่วยงานในกระทรวงศึกษาธิการมีหน้าที่จัดการศึกษาขั้นพื้นฐาน ได้ตระหนักถึงสิทธิขั้นพื้นฐานของเด็กทุกคนที่จะได้รับโอกาสและความเสมอภาคทางการศึกษา จึงได้จัดทำโครงการโรงเรียนแกนนำจัดการเรียนร่วม ตั้งแต่ปีการศึกษา 2547 ซึ่งมีโรงเรียนนำร่อง จำนวน 390 โรงเรียน กระจายครอบคลุมทุกจังหวัด ต่อมาในปีพุทธศักราช 2548 ได้ขยายผลเป็น 2,000 โรงเรียน ครอบคลุมทุกอำเภอทั่วประเทศ เพื่อบริการเด็กพิการทุกคนที่อยากเรียน และได้มีการนิเทศและติดตามผลการดำเนินงานของโรงเรียนแกนนำ จัดการเรียนร่วมทั่วประเทศ และศูนย์การศึกษาพิเศษ (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน, 2551) การจัดการศึกษาพิเศษในประเทศไทยได้นำหลักการบริหารจัดการศึกษา โดยนำหลักการ (Least Restrictive Environment : LRE) และ (Universal Design : UD) มาประยุกต์ใช้ในการบริหารจัดการศึกษาในบริบทของการเรียนร่วม โดย

ใช้ชื่อว่า “โครงสร้างซีท (SEAT Framework)” (สำนักงานเลขาธิการคุรุสภา, 2555) และการบริหารจัดการทั้งระบบโดยใช้โรงเรียนเป็นฐาน (School – Based Management : SBM) “โครงสร้างซีท (SEAT framework)” มีองค์ประกอบ 4 ประการ คือ นักเรียน (Student) สภาพแวดล้อม (Environment) กิจกรรมการเรียนการสอน (Activities) และ เครื่องมือ (Tools) องค์ประกอบของโครงสร้างซีททุกองค์ประกอบล้วนมีจุดมุ่งหมายเพื่อตอบสนองความต้องการจำเป็นพิเศษของนักเรียนมีความบกพร่องหรือพิการ นักเรียนทั่วไป และบุคคลที่เกี่ยวข้องในการจัดการศึกษาพิเศษและการดำเนินงานการเรียนรู้นั้น จะต้องจัดการอย่างเป็นระบบ ตั้งแต่ระดับชาติไปจนถึงระดับท้องถิ่น ต้องมีกฎหมายกฎระเบียบข้อบังคับนโยบาย แนวปฏิบัติ จากส่วนกลางลงไปจนถึงระดับผู้ปฏิบัติ จะต้องกำหนดบทบาทของบุคลากรที่จะช่วยกันทำงานการจัดการด้านการเงิน การงบประมาณ ตลอดจนจัดเตรียมเครื่องมือและสถานที่ให้พร้อมในการจัดการเรียนรู้นวมเหนือสิ่งอื่นใดคือ การให้การศึกษาแก่บุคลากรที่เกี่ยวข้อง ตลอดจนผู้ปกครองและสาธารณชน เพราะถ้าบุคคลดังกล่าวไม่เข้าใจเด็ก ไม่เข้าใจปรัชญา และไม่เข้าใจหลักการการศึกษาพิเศษแล้วจะทำให้การเรียนรู้นวมเป็นไปได้ยาก จึงจำเป็นที่บุคคลหลายฝ่ายจะต้องร่วมมือกันทำงานเพื่อพัฒนาศักยภาพของเด็กที่มีความต้องการพิเศษทางการศึกษา (พัชรดา นิลสุข, 2558)

โรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครปฐม เขต 2 มีนโยบายการจัดการศึกษาสำหรับผู้พิการที่มีความต้องการพิเศษในรูปแบบเรียนร่วม พร้อมทั้งส่งเสริม สนับสนุนทั้งในเรื่องของงบประมาณ และกิจกรรม โรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครปฐม เขต 2 ยังประสบปัญหาต่าง ๆ เนื่องจากบุคลากรยังขาดความรู้ความเข้าใจ ขาดทักษะการจัดการเรียนการสอนการพัฒนาหลักสูตร อาคารสถานที่ สื่อการเรียนการสอนที่เหมาะสมและสอดคล้องกับความต้องการของเด็กในแต่ละคน ด้านบุคลากร ปัญหาเกี่ยวกับขาดความรู้และขาดทักษะในการคัดกรองเพื่อระบุประเภทความพิการ ด้านเทคโนโลยีสิ่งอำนวยความสะดวก สำหรับเด็กพิการยังไม่ครอบคลุมทั่วถึง เพียงพอสำหรับความต้องการ ไม่มีการนำวัสดุอุปกรณ์ในท้องถิ่น มาประยุกต์ใช้เป็นสื่อ สิ่งอำนวยความสะดวกที่เหมาะสม รวมทั้งบุคลากรใหม่บางคนมีวุฒิทางการศึกษาไม่สอดคล้องกับความต้องการของโรงเรียน

จากการศึกษางานวิจัยและปัญหาที่พบจากการจัดการเรียนรู้นวม ซึ่งส่งผลให้การจัดการเรียนรู้นวมไม่ประสบความสำเร็จตามมาตรฐานการเรียนรู้นวมของโรงเรียนเรียนร่วม ผู้วิจัยจึงเลือกที่จะศึกษาการศึกษาเปรียบเทียบสภาพการบริหารจัดการศึกษาพิเศษ ตามมาตรฐานการเรียนรู้นวมของโรงเรียนเรียนร่วม โรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครปฐม เขต 2 ซึ่งมีโรงเรียนประถมศึกษา จำนวน 121 โรงเรียน ผู้บริหารสถานศึกษา/ครูทั้งสิ้น 1,328 คน (สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาปฐมศึกษา เขต 2, 2562) เพื่อให้สภาพการบริหารจัดการศึกษาพิเศษตามมาตรฐานการ

เรียนร่วมของโรงเรียนเรียนร่วม โรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครปฐม เขต 2 อย่างเหมาะสม และใช้เป็นแนวทางในการพัฒนาการจัดการศึกษาพิเศษให้มีประสิทธิภาพต่อไป

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาสภาพการบริหารจัดการศึกษาพิเศษตามมาตรฐานการเรียนร่วมโดยใช้โครงสร้างซีท (SEAT) ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครปฐม เขต 2
2. เพื่อเปรียบเทียบสภาพการบริหารจัดการเรียนร่วมในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครปฐม เขต 2 จำแนกตามตำแหน่งและประสบการณ์ทำงาน

การทบทวนวรรณกรรม

การบริหารจัดการเรียนร่วมตามโครงสร้างซีท (SEAT Framework) (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน, 2548) ซึ่งมีองค์ประกอบหลัก 4 ประการ ได้แก่ 1) นักเรียนซึ่งรวมทั้งนักเรียนปกติและนักเรียนที่มีความบกพร่อง 2) สภาพแวดล้อมที่สนับสนุนการเรียนรู้ของนักเรียน ซึ่งรวมถึงสภาพแวดล้อมทางกายภาพและบุคคลที่อยู่ในสภาพแวดล้อมทั้งภายในและภายนอกโรงเรียน 3) กิจกรรมการเรียนการสอนการบริหารจัดการหลักสูตร 4) เครื่องมือ ได้แก่ นโยบาย งบประมาณ สิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ สำหรับเด็กที่มีความบกพร่อง ซึ่งเป็นกระบวนการที่ช่วยให้สถานศึกษามีความสามารถในการจัดการศึกษาเรียนร่วมอย่างมีประสิทธิภาพ

เบญญา ชลธารนนท์ (2546) ได้กล่าวว่า โรงเรียนต้องบริหารองค์ประกอบหลัก 4 ประการตามโครงสร้างซีท เพื่อให้การเรียนร่วมมีคุณภาพและประสิทธิภาพ โดยโครงสร้างซีท มีองค์ประกอบหลัก 4 ประการดังนี้ 1. นักเรียน (S :Students) หมายถึง นักเรียนพิการหรือที่มีความบกพร่องและนักเรียนทั่วไป โรงเรียนควรเตรียมความพร้อมของนักเรียนทั้ง 2 กลุ่ม เตรียมความพร้อมนักเรียนพิการที่มีความบกพร่องในด้านร่างกาย อารมณ์และสังคม และการช่วยเหลือตนเอง เตรียมความพร้อมนักเรียนทั่วไป โดยการให้ข้อมูลเพื่อให้นักเรียนทั่วไปมีความรู้ความเข้าใจ เกิดการยอมรับสามารถให้ความช่วยเหลือ และปฏิบัติต่อนักเรียนพิการหรือที่มีความบกพร่องอย่างถูกวิธีและเท่าที่จำเป็น 2. สภาพแวดล้อม (E : Environment) หมายถึง สภาพแวดล้อมทางกายภาพ โรงเรียนควรปรับสภาพแวดล้อมโดยใช้หลักวิชาการ คือ พิจารณาสภาพความพร้อมของนักเรียนแต่ละประเภท จัดให้นักเรียนพิการหรือที่มีความบกพร่อง เรียนในสภาพแวดล้อมที่มีขีดจำกัดน้อยที่สุด 3. กิจกรรมการเรียนการสอน (A : Activities) หมายถึง กิจกรรมภายในและภายนอกห้องเรียน โรงเรียนควรให้นักเรียนทั่วไปและนักเรียนพิการ หรือที่มีความบกพร่องได้รับการพัฒนาทั้งในด้านร่างกาย จิตใจ อารมณ์ และสังคม 4. เครื่องมือ (T :Tools) หมายถึง สิ่งที่น่ามาเป็นเครื่องมือในการบริหารจัดการเรียนร่วมช่วยให้นักเรียนพิการหรือที่มีความบกพร่องเกิดการเรียนรู้ และดำรงชีวิตได้อย่างมีประสิทธิภาพสูงสุด

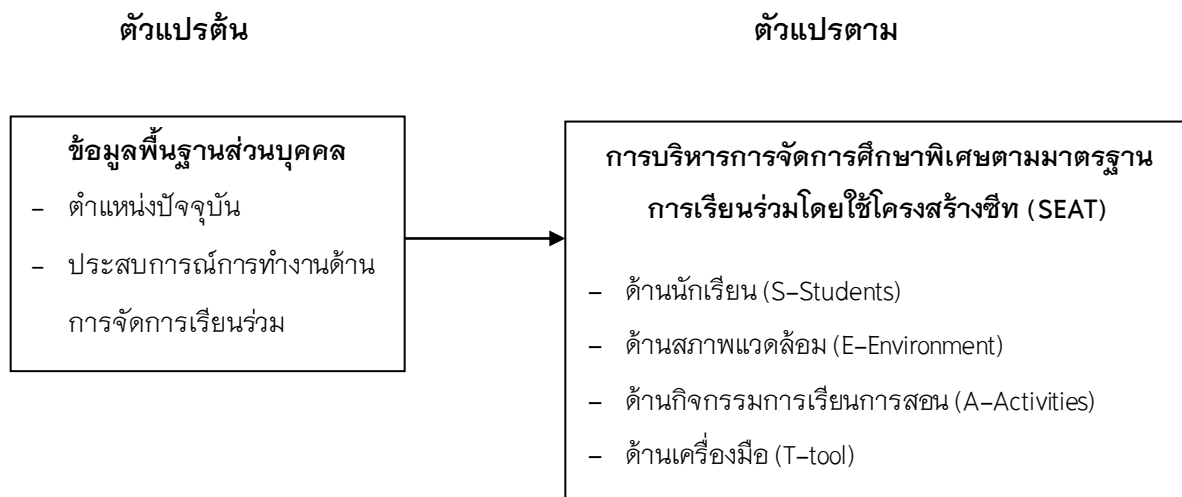
สรุปได้ว่าการบริหารจัดการเรียนร่วมด้านนักเรียน หมายถึง ต้องมีการเตรียมความพร้อมของนักเรียนซึ่งรวมทั้งนักเรียนปกติและนักเรียนที่มีความบกพร่อง ในด้านร่างกาย วิชาการอารมณ์ สังคม และการช่วยเหลือตนเองให้สามารถอยู่ร่วมกับนักเรียนปกติ ได้โดยนักเรียนที่มีความบกพร่อง นั้นจะต้องมีความสามารถใกล้เคียงกับนักเรียนปกติ และนักเรียนปกติต้องมีความเข้าใจและมีความคิดที่ดีต่อนักเรียนพิการเรียนรู้อีก

การบริหารจัดการเรียนร่วมด้านสภาพแวดล้อม หมายถึง การเตรียมลักษณะสภาพแวดล้อมทางกายภาพที่เกี่ยวข้องกับการจัดการเรียนการสอน เช่น อาคารสถานที่และบุคคลที่เกี่ยวข้องในสภาพแวดล้อมของเด็ก เช่น พ่อ แม่ ผู้ปกครอง ครูและบุคลากรอื่นในโรงเรียน

การบริหารจัดการเรียนร่วมด้านการจัดการเรียนการสอน หมายถึง การจัดกิจกรรมทั้งในและนอกห้องเรียน ที่จัดให้กับนักเรียนที่มีความบกพร่องเรียนร่วมให้ได้รับการพัฒนาใน ทุก ๆ ด้าน ซึ่งสามารถจัดกิจกรรมได้ตามหลักสูตร แผนการจัดการเรียนเฉพาะบุคคล แผนการสอนรายบุคคล การตรวจสอบทางการศึกษา เทคนิคการสอน

การบริหารจัดการเรียนร่วมด้านเครื่องมือ คือ การเตรียมการ เพื่อส่งเสริมให้เด็กเกิดการเรียนรู้ในทุก ๆ ด้าน อาทิ แผนงานการบริหาร งบประมาณ สื่อเทคโนโลยี งานบริการและอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง

กรอบแนวคิดการวิจัย

ระเบียบวิธีวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงพรรณนา (Descriptive Research) โดยมีผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอน เป็นหน่วยวิเคราะห์ (Unit of Analysis) และเพื่อให้การวิจัยครั้งนี้มีประสิทธิภาพและบรรลุตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ ผู้วิจัยจึงได้กำหนดระเบียบวิธีการดำเนินการวิจัยไว้ ดังนี้โดยใช้วิธีการ ดังนี้

1) ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1. ประชากรที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ คือ ผู้บริหารสถานศึกษา ประกอบด้วย ผู้อำนวยการ รองผู้อำนวยการ และครูผู้สอน โรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครปฐม เขต 2 จำนวน 121 โรง จำนวนทั้งสิ้น 1,328 คน (สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครปฐม เขต 2, 2562)

2. กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ ผู้บริหารสถานศึกษา ประกอบด้วย ผู้อำนวยการ รองผู้อำนวยการ และครูผู้สอน โรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครปฐม เขต 2 ที่ได้จากการสุ่มแบบแบ่งชั้น (Stratified random sampling) โดยใช้ตารางกำหนดขนาด ตัวอย่างของ Krejcie and Morgan (1970) ทำการสุ่มอย่างง่าย (Simple random sampling) จำนวน 302 คน และเทียบบัญญัติไตรยางศ์ ดังตารางที่ 1

ตารางที่ 1 แสดงจำนวนประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

	ประชากร	กลุ่มตัวอย่าง
ผู้บริหาร	101	23
ครู	1,227	279
รวม	1,328	302

2) เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลสำหรับการวิจัยครั้งนี้ เป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเอง จากการศึกษาเอกสาร ตำรา แล้วนำมาปรับปรุง สร้างเพิ่มเติมและนำมาดัดแปลง เป็นแบบสอบถาม (Questionnaire) จำนวน 1 ชุด แบ่งออกเป็น 2 ส่วน ประกอบด้วย

ส่วนที่ 1 แบบสอบถามข้อมูลพื้นฐานส่วนบุคคล ได้แก่ ตำแหน่งของผู้ตอบแบบสอบถาม ประสบการณ์การทำงานด้านการจัดการเรียนร่วม

ส่วนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับสภาพการบริหารการจัดการศึกษาพิเศษตามมาตรฐานการเรียนร่วมของโรงเรียนเรียนร่วม ใช้โครงสร้างซีท (SEAT) ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครปฐม เขต 2 ประกอบด้วย 4 องค์ประกอบ และได้ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามแต่ละฉบับ ดังนี้

1. ด้านนักเรียน (S-Students) ได้ค่าความเชื่อมั่น .960
2. ด้านสภาพแวดล้อม (E-Environment) ได้ค่าความเชื่อมั่น .904
3. ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน (A-Activities) ได้ค่าความเชื่อมั่น .880
4. ด้านเครื่องมือ (T-tool) ได้ค่าความเชื่อมั่น .918

3) การเก็บรวบรวมข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูลในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยแบบสอบถามออนไลน์ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นตลอดจนตรวจสอบความครบถ้วนของข้อมูล จำนวน 302 คน ผู้วิจัยตรวจสอบความสมบูรณ์ของข้อมูล พร้อมทั้งลงรหัสในแบบสอบถาม และนำมาวิเคราะห์ตามวิธีทางสถิติต่อไป

4) การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป เพื่อการวิจัยทางสังคมศาสตร์ กำหนดนัยสำคัญที่ระดับ .05 โดยใช้สถิติวิเคราะห์ทางการวิจัย ดังนี้

1. วิเคราะห์ข้อมูลส่วนบุคคล ประกอบด้วย ตำแหน่งของผู้ตอบแบบสอบถาม ประสบการณ์การทำงาน โดยใช้การแจกแจงความถี่ และค่าร้อยละ
2. ระดับการบริหารการจัดการเรียนร่วมโดยใช้โครงสร้างซีท (SEAT) ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครปฐม เขต 2 โดยรวมและรายด้านใช้ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)
3. เปรียบเทียบสภาพการบริหารการจัดการศึกษาพิเศษตามมาตรฐานการเรียนร่วมของโรงเรียนเรียนร่วม โรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครปฐม เขต 2 ของผู้บริหารสถานศึกษาและครู เพื่อตรวจสอบสมมติฐานโดยการทดสอบที (t-test)
4. เปรียบเทียบสภาพการบริหารการจัดการศึกษาพิเศษตามมาตรฐานการเรียนร่วมของโรงเรียนเรียนร่วม โรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครปฐม เขต 2 ของจำแนกประสบการณ์การทำงาน โดยการทดสอบค่าความแปรปรวนทางเดียว (One-way ANOVA) และเมื่อพบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติดำเนินการทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ โดยวิธีของ LSD (Least significance difference)

ผลการวิจัย

วัตถุประสงค์ที่ 1. สภาพการบริหารการจัดการศึกษาพิเศษตามมาตรฐานการเรียนร่วมโดยใช้โครงสร้างซีท (SEAT) ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครปฐม เขต 2 โดยรวมและรายด้าน รายละเอียดตามตารางที่ 2

ตารางที่ 2 แสดงจำนวนและร้อยละของข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามตำแหน่งที่ปฏิบัติงานและประสบการณ์การทำงาน

ข้อมูลทั่วไป	จำนวน	ร้อยละ
ตำแหน่งที่ปฏิบัติงาน		
ผู้บริหารสถานศึกษา	23	7.6
ครู	279	92.4
รวม	302	100
ประสบการณ์การทำงาน		
ไม่เกิน 5 ปี	136	45.0
6-10 ปี	54	17.9
11 – 15 ปี	47	15.6
16-20 ปี	32	10.6
21-25 ปี	17	5.6
25 ปีขึ้นไป	16	5.3
รวม	302	100

จากตารางที่ 2 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามเป็นผู้บริหาร จำนวน 23 คน คิดเป็นร้อยละ 7.6 และครู จำนวน 279 คน คิดเป็นร้อยละ 92.4 ด้านประสบการณ์การทำงานส่วนใหญ่มีประสบการณ์การทำงานไม่เกิน 5 ปี จำนวน 136 คน คิดเป็นร้อยละ 45.0 รองลงมา คือ 6-10 ปี จำนวน 54 คน คิดเป็นร้อยละ 17.9 และประสบการณ์การทำงานน้อยที่สุด คือ 25 ปีขึ้นไป จำนวน 16 คน คิดเป็นร้อยละ 5.3

ตารางที่ 3 ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับสภาพการบริหารการจัดการเรียนร่วม โดยใช้โครงสร้างซีท (SEAT) ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครปฐม เขต 2 โดยรวมและรายด้าน

สภาพการบริหารการจัดการเรียนร่วม	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ
1. ด้านนักเรียน	3.83	.481	มาก
2. ด้านสภาพแวดล้อม	3.42	.326	ปานกลาง
3. ด้านกิจกรรม การเรียนการสอน	3.82	.501	มาก
4. ด้านเครื่องมือ	3.08	.352	ปานกลาง
รวม	3.54	.891	มาก

จากตารางที่ 3 พบว่า ระดับการบริหารการจัดการเรียนร่วมโดยใช้โครงสร้างซีท (SEAT) ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครปฐม เขต 2 โดยรวมและรายด้าน พบว่า โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=3.54$) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ด้านนักเรียน มีระดับมากที่สุด ($\bar{X}=3.83$) รองลงมาด้านการเรียนการสอน ($\bar{X}=3.82$) ด้านสภาพแวดล้อม ($\bar{X}=3.42$) และด้านเครื่องมือ ($\bar{X}=3.08$)

วัตถุประสงค์ที่ 2 ผลการวิจัยพบว่า การเปรียบเทียบสภาพการบริหารการจัดการศึกษาพิเศษตามมาตรฐานการเรียนร่วมของโรงเรียนเรียนร่วมโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครปฐม เขต 2 โดยจำแนกตามตำแหน่งและประสบการณ์ทำงาน ดังนี้

ตารางที่ 4 แสดงการวิเคราะห์เปรียบเทียบสภาพการบริหารการจัดการศึกษาพิเศษตามมาตรฐานการเรียนร่วมของโรงเรียนเรียนร่วมโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครปฐม เขต 2 จำแนกตามตำแหน่ง

ตำแหน่ง	จำนวน (คน)	$\bar{X}$	S.D.	t
ผู้บริหารสถานศึกษา	23	3.57	.393	.314
ครู	279	3.54	2.82	

จากตารางที่ 4 พบว่า ตำแหน่งผู้บริหารสถานศึกษา และครูมีการบริหารจัดการศึกษาพิเศษตามมาตรฐานการเรียนร่วม แตกต่างกัน

ตารางที่ 5 แสดงการวิเคราะห์เปรียบเทียบสภาพการบริหารการจัดการศึกษาพิเศษตามมาตรฐานการเรียนร่วมของโรงเรียนเรียนร่วมโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครปฐม เขต 2 จำแนกตามประสบการณ์ทำงาน

ประสบการณ์	n	$\bar{X}$	S.D.	ค่าระดับ
ไม่เกิน 5 ปี	136	3.49	.315	มาก
6-10 ปี	54	3.60	.170	มาก
11 – 15 ปี	47	3.55	.335	มาก
16-20 ปี	32	3.55	.289	มาก
21-25 ปี	17	3.61	.234	มาก
25 ปีขึ้นไป	16	3.67	.283	มาก
รวม	302	3.54	.291	มาก

จากตารางที่ 5 พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีประสบการณ์การทำงานภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.54$) เมื่อพิจารณาเนรายด้านพบว่า ประสบการณ์การทำงาน 25 ปีขึ้นไปมีการบริหารจัดการ การศึกษาพิเศษตามมาตรฐานการเรียนรู้ร่วมของโรงเรียนเรียนร่วมสูงสุด ($\bar{X} = 3.67$) รองลงมา ได้แก่ ประสบการณ์การทำงาน 21-25 ปี ($\bar{X} = 3.61$) 16-20 ปี ($\bar{X} = 3.55$) น้อยที่สุดคือ ไม่เกิน 5 ปี ($\bar{X} = 3.49$)

ตารางที่ 6 แสดงการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว ของสภาพการบริหารการจัดการศึกษาพิเศษ ตามมาตรฐานการเรียนรู้ร่วมของโรงเรียนเรียนร่วมโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษานครปฐม เขต 2 จำแนกตามประสบการณ์ทำงาน

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F
ระหว่างกลุ่ม	5	.820	.164	1.957*
ภายในกลุ่ม	296	24.815	.084	
รวม	301	25.635		

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 6 พบว่า ที่ประสบการณ์ทำงานแตกต่างกันมีการบริหารจัดการการศึกษาพิเศษ ตามมาตรฐานการเรียนรู้ร่วมแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 มีอย่างน้อย 1 คู่ที่ แตกต่างกัน จึงทำการทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่โดยวิธีของ LSD (Least significance difference) ดังรายละเอียดตารางที่ 7

ตารางที่ 7 เปรียบเทียบความแตกต่างเป็นรายคู่ของสภาพการบริหารการจัดการศึกษาพิเศษตาม มาตรฐานการเรียนรู้ร่วมของโรงเรียนเรียนร่วมโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครปฐม เขต 2 ที่มีประสบการณ์ทำงานแตกต่างกัน

ประสบการณ์ทำงาน	ไม่เกิน 5 ปี ($\bar{X} = 3.49$)	6-10 ปี ($\bar{X} = 3.60$)	11- 15 ปี ($\bar{X} = 3.55$)	16-20 ปี ($\bar{X} = 3.55$)	21-25 ปี ($\bar{X} = 3.61$)	25 ปีขึ้นไป ($\bar{X} = 3.67$)
ไม่เกิน 5 ปี ($\bar{X} = 3.49$)	-					
6-10 ปี ($\bar{X} = 3.60$)	-.1034*	-				
11 - 15 ปี ($\bar{X} = 3.55$)	-.0553	.0481	-			
16-20 ปี ($\bar{X} = 3.55$)	-.0607	.0426	-.0054	-		
21-25 ปี ($\bar{X} = 3.61$)	-.1161	-.0127	-.0608	-.0553	-	
25 ปีขึ้นไป ($\bar{X} = 3.67$)	-.1742*	-.0708	-.1189	-.1134	-.0581	-

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 7 พบว่า ผู้บริหารและครูที่มีประสบการณ์การทำงานไม่เกิน 5 ปี การบริหารการจัดการศึกษาพิเศษตามมาตรฐานการเรียนรู้ร่วมแตกต่างกันกับ ผู้บริหารและครูที่มีประสบการณ์การทำงาน 6-10 ปี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยที่ ผู้บริหารและครูที่มีประสบการณ์การทำงาน 6-10 ปี มีสภาพการบริหารจัดการศึกษาพิเศษตามมาตรฐานการเรียนรู้ร่วมมากกว่า ผู้บริหารและครูที่มีประสบการณ์การทำงานไม่เกิน 5 ปี ($\bar{X}$ = 3.60, 3.49 ตามลำดับ)

ผู้บริหารและครูที่มีประสบการณ์การทำงานไม่เกิน 5 ปี การบริหารการจัดการศึกษาพิเศษตามมาตรฐานการเรียนรู้ร่วมแตกต่างกันกับ ผู้บริหารและครูที่มีประสบการณ์การทำงาน 25 ปีขึ้นไป อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยที่ ผู้บริหารและครูที่มีประสบการณ์การทำงาน 25 ปีขึ้นไป มีสภาพการบริหารจัดการศึกษาพิเศษตามมาตรฐานการเรียนรู้ร่วมมากกว่าผู้บริหารและครูที่มีประสบการณ์การทำงานไม่เกิน 5 ปี ($\bar{X}$ = 3.67, 3.49 ตามลำดับ)

อภิปรายผลการวิจัย

ผลจากการวิจัยวัตถุประสงค์ที่ 1 สภาพการบริหารจัดการศึกษาพิเศษตามมาตรฐานการเรียนรู้ร่วม โดยใช้โครงสร้างซีท (SEAT) ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครปฐม เขต 2 พบว่า โดยรวมอยู่ในระดับมาก จากพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2542 และแก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พุทธศักราช 2545 มาตราที่ 10 ที่กำหนดให้ผู้เรียนทุกคนเข้ารับการศึกษิตตามสภาพความแตกต่างระหว่าง บุคคลโดยโรงเรียนที่ไปจะต้องรับผู้เรียนทุกคนเข้าเรียน ในรูปแบบการเรียนรู้ระหว่างผู้เรียนที่ไปกับผู้เรียนที่มีความต้องการพิเศษ สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานกระทรวงศึกษาธิการ (2551) ได้มีนโยบายให้แต่ละโรงเรียนที่มีนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษเรียนร่วม จัดการศึกษาให้กับนักเรียนตามโครงสร้างซีท (SEAT Framework) ที่เบญจ ชลธารนนท์ (2546) ได้กล่าวไว้ คือได้พัฒนาโครงสร้างการบริหารการเรียนรู้ร่วม โดยใช้โครงสร้าง SEAT เพื่อให้ผู้บริหารสถานศึกษาใช้เป็นแนวทางในการบริหารสถานศึกษาต้องบริหารองค์ประกอบหลัก 4 ประการคือนักเรียน สภาพแวดล้อม กิจกรรมการเรียน การสอนและเครื่องมือเพื่อทำให้การเรียนร่วมสำหรับนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษมีคุณภาพและประสิทธิภาพ ตามกระทรวงศึกษาธิการ กำหนด เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านนักเรียนและด้านกิจกรรม การเรียนการสอนอยู่ในระดับมาก ดังนี้

1) ด้านนักเรียน อยู่ในระดับมาก เนื่องจากโรงเรียนมีการเตรียมความพร้อมสำหรับนักเรียนทั่วไป ในการให้ความเข้าใจ ยอมรับ การช่วยเหลือและปฏิบัติต่อเพื่อนอย่างถูกต้อง พร้อมทั้งจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่ช่วยให้เด็กทำกิจกรรมร่วมกัน เพื่อให้เกิดการเรียนรู้และช่วยเหลือซึ่งกันและกัน รวมทั้งเพิ่มทักษะในการดำรงชีวิต เพื่อให้เด็กเรียนพิเศษสามารถช่วยเหลือตัวเองให้ได้มากที่สุด สอดคล้องกับ ฉวีวรรณ เมืองทอง (2555) ที่กล่าวว่า การส่งเสริมให้เด็กสามารถก้าวผ่านชีวิต

ความสามารถของตัวเองให้ได้โดยที่เด็กแต่ละคนมีการเรียนรู้ที่แตกต่างกัน ควรจัดการเรียนให้ตรงตามกับความสามารถของเด็กและควรกระตุ้นให้เด็กเหล่านั้นได้แสดงออกในทางที่พึงประสงค์ที่เป็นเช่นนั้น อาจจะเป็นเหตุผลว่าการให้เด็กได้ใช้ความคิด ปลุกฝังให้เด็กรู้จักคิดแก้ปัญหา ให้มีโอกาสแสดงความเป็นผู้นำเป็นพื้นฐานให้เด็กได้ใช้ความเป็นผู้นำ เมื่อโตขึ้นรวมทั้งการฝึกอบรมในเรื่องคุณธรรมและการประพฤติปฏิบัติตนเพื่ออยู่ร่วมในสังคมและเพื่อสอดคล้องกับนโยบายของชาติของรัฐบาลและกระทรวงศึกษาธิการในการให้เด็ก ที่มีความต้องการพิเศษได้เข้ารับการอบรมเพื่อเป็น กำลังพลที่ดีของชาติได้เช่นเดียวกับเด็กปกติ

2) ด้านกิจกรรม การเรียนการสอน อยู่ในระดับมาก เนื่องจากโรงเรียนจัดทำประกันคุณภาพการศึกษา มีการจัดทำแผนการจัดการเรียนการสอนเฉพาะบุคคล (Individualized Education Program: IEP) กำหนดเกณฑ์การวัดผลประเมินผลกิจกรรมการเรียนการสอนให้เหมาะสมกับเด็กที่มีความต้องการแต่ละคน รวมทั้งโรงเรียนมีการจัดกิจกรรมการสอนนอกห้องเรียนและในชุมชน พร้อมทั้งโรงเรียนมีการปรับแผนการศึกษาเฉพาะบุคคล อย่างน้อยปีละ 2 ครั้ง สอดคล้องกับ ฅวีวรรณ เมืองทอง (2555) พบว่า โรงเรียนในกลุ่มทดลองสามารถดำเนินการตามโครงการคือ ด้านการเรียนการสอน ความพร้อมของโรงเรียน ความร่วมมือและสนับสนุนจากชุมชนและผู้ปกครอง การดำเนินงานตามแผนปฏิบัติงาน การพัฒนาบุคลากรและโอกาสในการจัดการเรียนร่วมกับเด็กปกติเป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนด เพราะโรงเรียนในโครงการค่อนข้างจะมีความพร้อมในด้านต่าง ๆ ทำให้การดำเนินการเรียนร่วมประสบผลสำเร็จ แต่ด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ การปรับเปลี่ยนวิธีการ และเกณฑ์การวัดผลประเมินผลให้เหมาะสมกับเด็กที่มีความต้องการแต่ละคน อาจเป็นเพราะว่าครูผู้สอนยังไม่เข้าใจวิธีการจัดการเรียนการสอน การวัดประเมินผล การจัดการเรียนการสอนเด็กพิการเรียนร่วมอย่างแท้จริง ครูผู้สอนยังยอมรับผลการเรียนของนักเรียนพิการเรียนร่วมไม่ได้เพราะเอาไปเทียบกับเด็กปกติ ไม่เข้าใจในแผนการจัดการเรียนเฉพาะบุคคล

3) ด้านสภาพแวดล้อม อยู่ในระดับปานกลาง เนื่องจาก โรงเรียนมีการจัดสภาพแวดล้อมทั้งภายในและภายนอกอาคาร เช่นทางเดิน ทางลาด ทางข้าม ต้นไม้ ให้มีความเหมาะสมกับนักเรียน ครู พ่อแม่ ผู้ปกครองมีส่วนร่วมในการกำหนดนโยบายและความร่วมมือในการจัดการเรียนการสอน สอดคล้องกับ กรองทอง จุลรัชนีกร (2556) ได้กล่าวว่า การศึกษาพิเศษควรมุ่งให้เด็กมีความเข้าใจ ยอมรับตนเอง มีความเชื่อมั่น และมีความรับผิดชอบผู้วิจัยมีความเห็นว่าการจัดประชุมเพื่อสร้างบรรยากาศของการยอมรับนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษ ช่วยให้นักเรียนมีความมั่นใจในตนเอง รู้สึกว่าตนเองมีคุณค่า

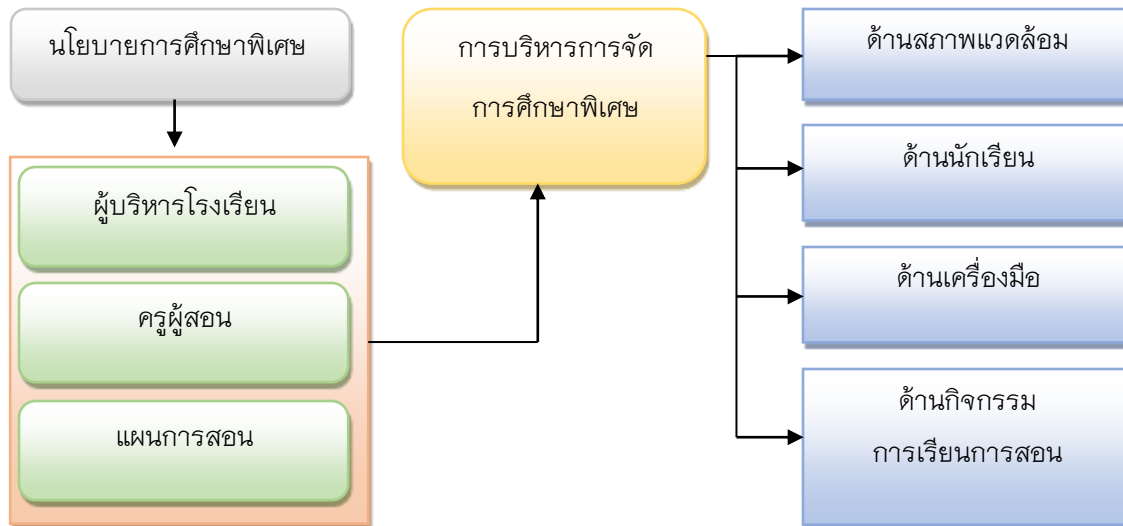
4) ด้านเครื่องมือ อยู่ในระดับปานกลาง เนื่องจากโรงเรียนยังมีการจัดสรรงบประมาณเฉพาะในเรื่องการจัดการเรียนร่วม มีการนำเทคโนโลยีสำหรับคนพิการมาใช้ เพื่อส่งเสริมการเรียนรู้ของนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษ ได้แก่ สื่อการศึกษา ตำรา และบริการอื่น ๆ ที่ช่วยสนับสนุนการศึกษา

แต่ยังขาดงบประมาณที่ใช้ในการผลิตและจัดซื้อสื่อการเรียนการสอนที่ทันสมัย การขาดแคลนครูผู้สอนที่มีความรู้ด้านการศึกษาพิเศษ ครูผู้สอนขาดประสบการณ์ในการสอนเด็กที่มีความต้องการพิเศษ เพื่อช่วยสนับสนุนการศึกษาของนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษ สอดคล้องกับ ชีระพงษ์ พรหมกุล (2558) พบว่า โรงเรียนมีการจัดบริการต่าง ๆ ที่ช่วยสนับสนุนการเรียนรู้ของนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษ ประเภทต่าง ๆ โรงเรียนมีการพัฒนาบุคลากรในโรงเรียน เกี่ยวกับการจัดการศึกษาสำหรับนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษให้เพียงพอและมีคุณภาพ และโรงเรียนมีการจัดตั้งคณะจัดทำแผนการศึกษาเฉพาะบุคคลประมาณ 5-7 คน ต่อนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษ 1 คน ส่งผลให้สภาพการบริหารจัดการเรียนร่วมโดยใช้โครงสร้างซีท (SEAT) เป็นฐานในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรปราการเขต 1

ผลจากการวิจัยวัตถุประสงค์ที่ 2 พบว่า สภาพการบริหารจัดการเรียนร่วมในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรปราการเขต 2 จำแนกตามประสบการณ์การทำงานพบว่า ผู้บริหารโรงเรียน ครูผู้สอนที่มีประสบการณ์ต่างกันมีการบริหารจัดการศึกษาพิเศษตามมาตรฐานการเรียนร่วม แตกต่างกัน เนื่องจาก ผู้บริหารโรงเรียน ครูผู้สอนจะได้รับการอบรมเกี่ยวกับการเรียนการสอน การจัดกิจกรรมการเรียนร่วมเป็นระยะ ๆ ในแต่ละภาคเรียน แต่ด้วยประสบการณ์ทางการสอน กิริยาท่าทาง การแสดงออกทางวาจา อารมณ์ของนักเรียนมีความต้องการพิเศษ ครูที่มีประสบการณ์สูงกว่าจะมีความรู้ความเข้าใจในนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษมากกว่าครูที่มีประสบการณ์น้อย ผลการศึกษาดังกล่าวสอดคล้องกับผลการศึกษาของชีระพงษ์ พรหมกุล (2558) ได้ศึกษาเรื่องสภาพการบริหารจัดการเรียนร่วมโดยใช้โครงสร้างซีท (SEAT) เป็นฐาน ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรปราการเขต 1 พบว่า ประสบการณ์สภาพในการจัดการเรียนร่วมทุกระดับ ล้วนมีการดำเนินการจัดการเรียนรู้ในด้านสภาพแวดล้อม ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน ด้านเครื่องมือ เป็นตามนโยบายการจัดการเรียนร่วมและมีการพัฒนาการจัดการเรียนร่วมอยู่เสมอ ประสบการณ์จัดการเรียนรู้ที่มีระยะเวลา มาก ส่งผลให้เทคนิคในการดูแลนักเรียนเรียนรวม ด้านวิชาการร่างกาย อารมณ์และสังคม รวมถึงทัศนคติความเข้าใจและยอมรับในความแตกต่างระหว่างบุคคล และให้การช่วยเหลือเป็นผลให้มีความแตกต่างกับผู้ที่มีประสบการณ์จัดการเรียนร่วมที่น้อยกว่า

องค์ความรู้จากการวิจัย

การศึกษาเปรียบเทียบสภาพการบริหารจัดการศึกษาพิเศษตามมาตรฐานการเรียนร่วมของโรงเรียนเรียนร่วม โรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรปราการเขต 2

แผนภูมิที่ 1 องค์ความรู้จากการวิจัย

จากแผนภูมิที่ 1 องค์ความรู้จากการวิจัย แสดงให้เห็นว่า นโยบาย สถานศึกษาพร้อมรับนโยบายที่จะดำเนินงานโดยใช้โครงสร้างซีท โดยใช้โรงเรียนเป็นฐานในการบริหารจัดการเรียนร่วมของโรงเรียน โรงเรียนมีจำนวนและประเภทของนักเรียนพิการเหมาะสมที่จะพัฒนาเป็นต้นแบบ ซึ่งในการดำเนินงานจะเห็นได้ว่าทั้งผู้บริหารสถานศึกษาและครูต้องดำเนินงานไปด้วยกัน ผู้บริหารโรงเรียน ครูผู้สอนร่วมกันทำแบบแผนการเรียนการสอนสำหรับนักเรียนพิเศษและนักเรียนปกติ ด้านสภาพแวดล้อม การจัดสภาพแวดล้อมตอบสนองต่อความต้องการของนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษ ด้านนักเรียน การเตรียมความพร้อมด้านร่างกาย อารมณ์ สังคมและวิชาการ ด้านเครื่องมือ สนับสนุนให้ศึกษาอบรมเกี่ยวกับนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษ และมีการจัดหาสื่อการสอนสอดคล้องกับแผนการจัดการศึกษา ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน จัดทำแผนการจัดการศึกษาการสอน และการใช้เทคนิคการสอนรูปแบบต่าง ๆ ให้เหมาะกับนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษ

สรุป

การศึกษาเปรียบเทียบสภาพการบริหารจัดการศึกษาพิเศษตามมาตรฐานการเรียนร่วมของโรงเรียนเรียนร่วม โรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครปฐม เขต 2 พบว่าด้านเครื่องมือและด้านสภาพแวดล้อมอยู่ในระดับปานกลาง โรงเรียนมีปัญหาขาดแคลนครูผู้สอนที่มีความรู้ด้านการศึกษาพิเศษ การขาดแคลนครูผู้สอนที่มีความรู้ด้านการศึกษาพิเศษ ส่วนครูที่ปฏิบัติหน้าที่ดูแลจัดการเรียนร่วมขาดความรู้ความเข้าใจ แต่ยังต้องปฏิบัติหน้าที่ ขาด ความความลึกซึ้ง ความเข้าใจต่อพฤติกรรมนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษ ครูจึงไม่เพียงพอที่จะไปพัฒนาการศึกษาให้มีประสิทธิภาพ

ข้อเสนอแนะ

จากผลการวิจัย ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะ ดังนี้

1. ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้ประโยชน์

1.1 โรงเรียน ด้านสภาพแวดล้อม การจัดสภาพแวดล้อมตอบสนองต่อความต้องการของนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษ ด้านนักเรียน การเตรียมความพร้อมด้านร่างกาย อารมณ์ สังคม และวิชาการ ด้านเครื่องมือ สนับสนุนให้ศึกษาอบรมเกี่ยวกับนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษ และมีการจัดหาสื่อการสอนสอดคล้องกับแผนการจัดการศึกษา ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน จัดทำแผนการจัดการศึกษาการสอน และการใช้เทคนิคการสอนรูปแบบต่าง ๆ ให้เหมาะกับนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษ

1.2 ชุมชน องค์กรเอกชน และหน่วยงานต่าง ๆ การประชาสัมพันธ์ เผยแพร่/อบรม ให้เกิดการรับรู้ เข้าใจการบริหารจัดการศึกษาพิเศษตามมาตรฐานการเรียนรู้ร่วมของโรงเรียนเรียนร่วม

2. ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

งานวิจัยนี้ได้ข้อค้นพบองค์ความรู้ที่สำคัญ คือ การจัดการเรียนร่วมให้เกิดประสิทธิผลกับผู้เรียนพิเศษได้อย่างเหมาะสม สามารถนำไปประยุกต์ใช้กับโรงเรียน โดยควรให้ความสำคัญกับนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษ สำหรับประเด็นในการวิจัยครั้งต่อไปควรทำวิจัยในประเด็นเกี่ยวกับ เชิงคุณภาพการบริหารจัดการศึกษาพิเศษตามมาตรฐานการเรียนรู้ร่วมของโรงเรียนเรียนร่วม เพื่อให้เกิดผลสัมฤทธิ์ที่เกิดกับผู้เรียนอย่างมีประสิทธิภาพ

เอกสารอ้างอิง

- กระทรวงศึกษาธิการ. (2550). รายงานการสังเคราะห์การใช้หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2544. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย.
- กระทรวงศึกษาธิการ. (2551). พระราชบัญญัติการจัดการศึกษาสำหรับคนพิการ พ.ศ.2551. กรุงเทพฯ: สำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการ.
- กระทรวงศึกษาธิการ. (2555). มาตรฐานการเรียนรู้ร่วม เพื่อการประกันคุณภาพภายในของสถานศึกษา ปี พ.ศ. 2555. กรุงเทพฯ: สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน.
- กรรทอง จุลรัชนิกร. (2556). การจัดการศึกษาสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษระดับปฐมวัย. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- กฤติญา บุญสินชัย. (2557). สภาพการบริหารโรงเรียนแกนนำจัดการเรียนร่วมภายใต้โครงสร้างซีท สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาระบบ. วารสารวไลยอลงกรณ์ปริทัศน์, 4(1). 35-45.

- ฉวีวรรณ เมืองทอง. (2555). การศึกษาสภาพปัญหาและแนวทางการดำเนินการบริหารจัดการเรียนร่วม ในสถานศึกษาขั้นพื้นฐานสังกัด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 29 (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารการศึกษา). มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี.
- ธีระพงษ์ พรหมกุล. (2558). สภาพการบริหารจัดการเรียนร่วมโดยใช้โครงสร้างซีท (SEAT) เป็นฐาน ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรปราการเขต 1(วิทยานิพนธ์ปริญญาบริหารศึกษามหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยบูรพา.
- เบญจา ชลธารินทร์. (2546). คู่มือการบริหารจัดการเรียนรู้โดยใช้โครงสร้างซีท. กรุงเทพฯ: เพทายการพิมพ์.
- พัชรีดา นิลสุข. (2558). การบริหารโรงเรียนแกนนำจัดการเรียนร่วม(วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครปฐม เขต 2. (2562). แผนปฏิบัติการประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2562. กลุ่มนโยบายและแผน: สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครปฐม เขต 2.
- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. (2548). การสังเคราะห์งานด้านการจัดการเรียนร่วมสู่ภาคปฏิบัติเพื่อนำสู่นโยบายการจัดการศึกษาอย่างมีคุณภาพสำหรับเด็กและเยาวชนพิการ. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์องค์การรับส่งสินค้าและพัสดุภัณฑ์.
- สำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ. (2560). แนวทางการประเมินคุณภาพตามมาตรฐานการเรียนรู้ เพื่อการประกันคุณภาพภายในของสถานศึกษา. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์สำนักงานพระพุทธศาสนาแห่งชาติ.
- Slee, R., & Weiner, G. (2001). *Education reform and reconstruction as a challenge to research genres: Reconsidering school effectiveness research and inclusive schooling*. School Effectiveness and School Improvement.